

NØVN

Minningarorð um okkara elskaðu ommu Gerdu Magnussen

fødd 07.08.1928 andaðist 30.08.2013

Nú aftur stundar til jóla og familjan samlast, leita tankar okkara aftur til tín, okkara kæra omma. Hetta var ein høgtíð, ið tær dāmdi so sera væl, tí øll familjan samlaðist rundan um teg, og øll høvdu tíð til hvønn annan.

Ikki var tað í tonkum okkara, fyri hálvum øðrum ári síðan, at tú ikki skuldi koma heim aftur til Húsavíkar, eftir at verða innløgð einans tveir dagar eftir, at tú var vorðin 85 ár. Vár Harra vildi tað tó øðrvísi. Hann vildi hava teg heim, so tú aftur kundi vera saman við abba, sum tú hevur saknað so ómetaliga nógv, síðan vit mistu hann í 2005.

Omma, tað er so mangt, ið vit kundu sagt frá um teg. Tað, sum lýsir teg best, var tín ómetaliga stóri kærleiki til familju tína og títt milda sinn, ið hevði við sær, at man kendi ein tryggleika í tíni nærveru, ið ikki kann lýsast við orðum. Líka síðan vit vóru smágentur hava vit vita,

at vit ikki bara hava havt eitt, men heili tvey heim, har vit til eina og hvørja tíð kundu koma við tí, ið vit høvdu upp á hjartað. Óansæð um tað var stórt ella smátt, so vóru tú og abbi altíð klár at hjálpa okkum.

Tað var ein stórir smeytur fyri teg, tá abbi gjørdist sjúkur og síðan andaðist. Hóast sorg og sakn, setti tú tær fyri, at tað mest umráðandi fyri teg var, at vit øll komu so gott sum møguligt í gjøgnum sorgina. Tú kláraði á ein ella annan hátt at seta tinar egnu kenslur til síðis fyri at kunna hjálpa okkum. Hesa tungu tíð var tú ein stórir stuðul fyri okkum, hetta skal tú hava eina stóra tøkk fyri.

Tað var ein stór og rørandi løta í kirkjuni fyri bæði teg og okkum, tá títt fyrsta langommubarn fekk navnið Magnus, eftir abba. Knaptrý ár eftir at Magnus var komin í verðina, kom langommubarn nummar tvey. Hóast tú ikki hevði somu

orku, sum tá vit vóru smágentur, var tað ongin ivi um, at hesir dreingir ríkaðu tær lívið tíni síðstu ár. Tveir dagar áðrenn tú andaðist, kom so

lítla Rósa inn í henda heim. Tú var so spent uppá, at ein lítill didda skuldi kom inn í familjuna. Tíanverri fekk tú ikki høvið at mæta Rósu.

Nú er so eitt langommubarn komi afturat, og bæði hann og Rósa skulu nokk fáa at vita, hvat fyri ein fantastiskt omma og langomma tú var.

Góða omma, 30 august 2013 fer altíð at vera ein sorgardag fyri okkum. Tín stóri kærleiki og tey mongu góðu minnir vit hava eftir tær, hava hjálpt okkum víðari, og kunnu vit tí í dag gleðast um at hava havt eina so frálíka ommu sum teg.

Tú plagdi altíð at siga, at tað kundi væl vera, at onkur hevði havt eina líka góða mammu sum tú, men ongin hevði havt eina betri mammu. Tað sama kunnu vit eisini siga um teg, tað er ongin, ið hevur havt eina betri ommu enn vit.

Deyðin er ikki tað seinasta, eg eri bara farin um sýnina. Eg eri eg, og tú ert tú. Tað sum vit áður vóru fyri hvørjum øðrum, tað eru vit enn.

Nevn meg við navni, nýt

mítt yndis navn, práta við meg um leyst og fast, sum vit altíð gjørdur. Lat røddina vera hina somu, hóast sorg og sakn.

Flenn soleiðis sum vit vóru von at flenna saman at onkrum skermtiligum.

Hugna tær, brosa, hugsa um meg, bið fyri mær.

Lat navn mítt framvegis hoyra uppi okkara húski. Tala um meg natúrliga, ikki við gráturødd.

Lívið er framvegis dýrabart, tað er, eins og tað var, tað heldur fram øld eftir øld. Deyði og lív hoyra saman. Hví skuldi eg farið úr huga, um eg fór úr eygsjón? Eg biði bara eftir tær, um eina stund, onkustaðni her í námd, aftanfyri sýnuna.

Við hesum orðum vilja vit lýsa frið yvir minnið um okkara elskaðu ommu.

Gerda, Rannvá og Annemie

Arnhild og Hilmar gullbrúdleyp

Leygardagin hava foreldur okkara, Arnhild og Hilmar Johannessen, gullbrúdleyp, og vilja vit fegin senda teimum eina heilsan.

Babba er føddur við Gjógv 5. januar 1942, sonur Astrid og Petur Johannesen av Teiginum, foreldrini vóru bæði frá Gjógv. Tey áttu 10 børn, Gordon, Jason, Kaj, Svanhild, Dagmar, babba, Jónvør, Harry, Palma og Sólklár.

Mamma er úr Kaldbak, dóttur Olinu og Petur Arna Skorá. Omma var frá Gøtugjógv, abbi úr Kaldbak. Tey vóru eisini 10 systkin, Asta, Anni, Helgi, Hannus, mamma, Stefania, Kári, Sverri, Edith og Petur Oluf.

Mamma vaks upp í einum barnríkum umhvørvi á Gørðum. Í trimum húsum, hjá abba, Karl og Herborg, sum øll vóru systkin, vóru 27 børn.

Einar Vang, sum átti 4 synir, búði eisini í sama grannalagi, so har var nógv lív í.

Mamma og babba eru vaksin upp undir øðrum umstøðum, enn vit kenna í

dag, millum annað við kúgv í kjallaranum, hoygging og torvskurði.

Sum barn og ung kom mamma eisini í samkomuna Nazaret í Kaldbak, har gekk hon í sunnudagsskúla og á mæti.

Í dag er vegasamband til Kaldbaks gott. Skuldu tey av bygdini tá, vóru tað mjólkarbátarnir Tróndur og Sigmundur ið sigldu til Havnar, sum vóru álitid. Hin móguleikin var at blíva fòrd yvir um fjørðin til Kallanes, haðani varð gingið til Havnar.

Eftir at mamma var liðug við barnaskúlan í Kaldbak, fór hon í húspláss hjá Lenu og Conrad Joensen í Havn. Har kom hon í samband við ungdom í "Ebenezer", har hon eisini kom at ganga í bíbliuflokk hjá Niels Vang og Petur Háberg. Seinni fór mamma at arbeiða í handlinum hjá Niels Vang í 5 ár. Niels hevði stóran handil, áleið har sum bilstøðin Auto heldur til í dag. Eftir tað var hon 3 ár í Ullvøruhúsinum.

Babba er sum sagt upp-vaksin við Gjógv. Nú er

sambandið gott til Gjáar, men í uppvøkstrinum hjá babba vóru tað Smiril og Britons Pride, sum fòrdu fólk og fæ til Gjáar. Annars bleiv gingið til Funnings og Eiðis.

Tað var ein stórhending við Gjógv, tá babba var lítill, at tann fyrsti bilurin kom til bygdina. Hann kom í land í gjónni, og so mátti hann dragast upp gjøgnum gjónna. Tá fór alt sum krúpa kundi av húsi.

Sunnudagsskúli var ikki við Gjógv. Harafturímóti gekk babba í kirkju hvønn sunnudag, leiddur av abbanum Petur Julius.

Tá babba hevði fingið prestsins hond á høvdi, flutti hann til Havnar. Hann fekk arbeiði á Bacalao eina stutta tíð. Skjótt fór hann í læru sum bilmekanikari hjá Sverra Djurhuus, sum hevði bilverkstað á Tinghúsvegnum, seinri í Rættará. Babba var 19 ár, tá hann var útlærdur. Nakað undan tí vóru mamma og babba komin at kennast, og tey giftust í 1965. Tey fluttu inn í nýggj raðhús í Jóannes Patursonargøtu.

Í 1967 bleiv babba knýttur at Tórshavnar Sløkkiliði, sum hann hevði tilknýti til í yvir

40 ár. Nøkur skifti var hann eisini "brandmajorur".

Í 1993 fór babba at arbeiða á politistøðini. Her var hann, til hann fór frá vegna aldur í 2008.

Eitt ár var babba eisini í Føroyingahavnini, har upplivdi hann eina dramatiska hending, tá týski trolarin München, sum júst hevði loyst úr Føroyingahavnini, sakk. Við vóru 42 mans og 27 sjólótust. Líkini komu í Føroyingahavnina, og var hetta óhugnaligt.

Í 1979 bleiv mamma rakt av krabba, tað var ein skelkur fyri okkum øll, men tíanbetur kom hon fyri seg.

Øll okkara barnaár hevur mamma verið heima og passa hús og børn. Tó var hon nøkur ár dagrøktarmamma, seinri fór hon út aftur at arbeiða m.a. sum heimahjálpi.

Mamma og babba vóru bæði ung tá tey komu til trúgv á Harran, og blivu vit børn leidd í sunnudagsskúla og á mæti, sum vit seta stóran prís á í dag.

Ebenezer hevur øll árin verið teirra andaliga heim, har tey hava verið virkin á

ymsum økjum. Bæði hava verið í sangkórinum, babba er nú í mannskórinum. Tá eitthvørt skal gerast, liggur teirra partur ikki eftir. Zarepta hevur eisini notið gott av, at babba hevur betri tíð nú. Hon hevur verið brúkt har vesturi tey seinastu árin.

Mamma og babba eiga 4 børn:

Jann, føddur 1965, giftur við Erlinu, tey eiga 4 børn og 3 abba- og ommubørn.

Petur Juul, føddur 1966, giftur við Elisabeth, tey eiga 5 børn.

Ann, fødd 1970, gift við Jan, tey eiga 4 børn.

Unn, fødd 1970, gift við Finnbjörn, tey eiga 4 børn.

Tað sjáldsama er, at mamma og babba eiga tvíburar, Petur Juul eigur tvíburar og Unn, sum er tvíburi eigur eisini tvíburar.

Vit vilja ynskja tykkum hjartaliga tillukku við tøkk fyri alt tað, tit hava verið fyri okkum og okkara.

Børnini